

118 . Sălașu de Sus | Județ: Hunedoara | Punct: Curtea Cnezială Cândreș | Anul: 2014

Anul: 2014

Cod RAN: 91125.03

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală târzie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Neatribuit, Religios, ritual și funerar

Autori: Ioana Lucia Barbu, Ionuț-Cosmin Codrea, Costin Daniel Țuțuianu

Instituții: Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, Deva

Raport

Săpătura preventivă s-a realizat pe baza autorizației nr. 30/2014, emisă de Ministerul Culturii și a fost efectuată la cererea beneficiarului, primăria comunei Sălașu de Sus, județul Hunedoara, care dorește să realizeze obiectivul: Reabilitare și restaurare Curte Cnezială Cândreș.

Terenul se află în intravilanul comunei Sălașu de Sus, județul Hunedoara. Suprafața afectată de proiect este de 152 mp.

Istoricul cercetării: Cercetările arheologice pe valea Sălașului au fost efectuate în trei campanii: 1977, 1978 și 1979, având ca responsabil de șantier pe Victor Eskenasy (București) și ca membri: Adrian A. Rusu de la BCU - Cluj-Napoca, Mircea Dan Lazăr din partea MCDR Deva și studenții Petre Beșliu, Ioan Aurel Pop și M. Sângeorzan.

Campania din anul 1977 a avut ca prim obiectiv curtea nobiliară de la Sălașul de Sus. Cercetările au evidențiat prezența unei locuiri în incinta fortificată, în secolul al XV-lea, datând construcțiile actuale în secolele XVI-XVII.

Săpăturile au fost reluate în 1978, cu scopul de a verifica concluziile campaniei anterioare și de a încerca identificarea curții nobiliare. Săpăturile au fost de mai mică amploare (au fost trasate câteva secțiuni și casete), ținta principală reprezentând turnul donjon de la Mălăiești. Au fost verificate relațiile dintre zidurile actualei capele și o serie de mărturii ale unor autori din secolul al XIX-lea.

În campania arheologică din 1979, care a durat 30 de zile, arheologii s-au axat exclusiv pe cercetarea turnul donjon de la Mălăiești.

Prin coroborarea rezultatelor arheologice și studierea istoricului familiei Sărăcin, cercetătorii au identificat monumentul aflat astăzi în picioare, ca fiind o capelă de curte, folosită exclusiv de familia nobiliară. Ea a fost datată în secolul al XVII-lea, fiind o reamenajare a unei clădiri anexe curții nobiliare, mai veche cu un secol.

În urma cercetării arheologice au fost realizate un număr de 6 secțiuni arheologice (S1-6), care au dus la descoperirea unor materiale aparținând în marea lor majoritate perioadei medievale târzii, secolele XV-XVII.

Cercetarea a reliefat existența anterioară a unei clădiri civile care a fost refolosită și care prin adăugarea unui altar și a unui turn clopotniță a fost amenajată ca și capelă de curte. În timpul cercetării arheologice, în secțiunile trasate au fost descoperite mai multe gropi de stâlpi de la schela de construcție a capelei. Totodată, sub această clădire cu scop civil a existat anterior o locuire mai veche, dovadă apariția locuinței cu cuptor, datat în secolul XV.

În secțiunea S 4, în urma cercetării arheologice preventive au fost descoperite 2 morminte de copii.

Mormântul 1, notat M1, a fost descoperit între metrii 2 și 3 ai secțiunii, paralel cu zidul altarului capelei. Groapa mormântului este de 1,08 x 0,22 m. Corpul a fost depus în sicriu de lemn, fiind descoperite mai multe cuie de la acesta. Scheletul era întins pe spate, cu brațele pe bazin. Nu avea inventar arheologic.

Tot în această secțiune, dar în profilul de sud, a mai fost descoperit un mormânt notat M2, care se pare a fost deranjat de o groapă de stâlp de la schela de construcție. De aici au fost recuperate o parte din oseminte și cuie de la sicriul de lemn. Ambele morminte sunt, se pare, de copii născuți prematur.

Informații suplimentare online

[Raportul 5461 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
